

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ

Θεατρική διασκευή: Δημήτρης Αδάμης

Εικονογράφηση: Νίκος Κουμαριάς

Έκδοση πρώτη: Νοέμβριος 2014

ISBN: 978-960-9550-50-5

© 2014 Δημήτρης Αδάμης
& Εκδόσεις ΕΝ ΠΛΩ
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα
Τηλ.: 210 32 26 343 - Fax: 210 32 21 238
www.enploeditions.gr
info@enploeditions.gr
www.facebook.com/enploeditions.gr

Φωτοστοιχειοδεσία-Διαχωρισμοί-Εκτύπωση:
Γραφικές Τέχνες «Λυχνία Α.Ε.»
Ανδραβίδας 7, Χαμόμηλο Αχαρναί
Τηλ.: 210 34 10 436

Το CD διατίθεται δωρεάν με το βιβλίο και δεν πωλείται ξεχωριστά

ANTOYAN NTE ΣΑΙΝΤ-ΕΞΥΠΕΡΥ

ο Μικρός Πρίγκιπας

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΔΑΜΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΜΑΡΙΑΣ

Έν πλω

Βρισκόμαστε σε μια αεροπορική εταιρία. Ένας χώρος σύγχρονος, ουδέτερος, που θα μπορούσε να χρησιμοποιείται σαν χώρος εκδηλώσεων των υπαλλήλων της εταιρίας ή και του αεροδρομίου. Είναι στολισμένος για πάρτυ. Προετοιμασίες και μουσικές. Οι υπάλληλοι (Α, Β, Γ, Δ, Ε, Στ) μπαινοβγαίνουν και κανονίζουν τα απαραίτητα για το πάρτυ.

Α: Θα έρθει όπου να 'ναι. Βιαστείτε.

Β: Τα γλυκά πού να τα βάλω;

Γ: Να σε βοηθήσω εγώ;

Β: Τι εννοείς; Να τα εξαφανίσεις στο στομάχι σου;

Γ: Δεν είναι μια κάποια ήυση;

Δ: Τα κεράκια τι τα θέλουμε; Αφού δεν έχει γενέθλια σήμερα.

Ε: Δεν της έχετε μιλήσει; Μην πει καμιά κουταμάρα μπροστά του και καταστραφούν τα πάντα.

Α: Έλα εδώ! Δεν σου είπα προχθές που σε καλέσαμε στο «πάρτυ», τέλος πάντων, ότι δεν είναι τα γενέθλιά του;

Δ: Ε, ναι, αυτό το ξέρω. Δεν είναι τα γενέθλιά του. Τα κεράκια τι τα θέλουμε;

Γ: Γιατί σήμερα είναι η επέτειος. Κλείνουν έξι χρόνια.

Δ: Έξι χρόνια από τι;

Β: Προφανώς δεν έχεις ξαναβρεθεί στην επέτειο.

Στ: Έφερα την τούρτα!

Όλοι (σχόλια): Αααα, τι ωραία! Τέλεια! Άστην εδώ.

Δ: Αφού δεν έχει γενέθλια τι την θέλουμε την τούρτα και τα κεράκια;

Στ: Δεν ξέρει;

Α: Προσπαθούμε να της εξηγήσουμε...

Ε: Αηλιά δεν...

Β: Λοιπόν, άκου για να καταλάβεις. Πριν έξι χρόνια σαν σήμερα ο αγαπημένος μας συνάδελφος και διαπρεπής πιλότος της εταιρίας μας είχε ένα αεροπορικό ατύχημα.

Γ: Εξαφανίστηκε κι αυτός και το αεροπλάνο του σε μία εκπαιδευτική πτήση.

Δ: Και γιορτάζουμε την εξαφάνιση;

Ε: Α, δεν...

Α: Δεν γιορτάζουμε την εξαφάνιση αλλή το ότι βρέθηκε σώος και αβλαβής.

Ε: Το αεροπλάνο χάλια...

Όλοι: Έλα!

Ε: Να τα εξηγούμε όλα. Γιατί δεν...

Στ: Κάθε χρόνο, λοιπόν, τέτοια μέρα, εμείς οι καλοί του φίλοι, μιας κι ο ίδιος δεν έχει άλλη οικογένεια, του κάνουμε αυτή τη μικρή γιορτή.

Β: Προς τιμήν του.

Ε: Κατάλαβες ή δεν;

Δ: Όχι, εντάξει, κατάλαβα...

Όλοι: Ωραία!

Δ: Αλλά... συγγνώμη, δηλαδή...

Όλοι: Λέγε!

Δ: Και αφού του το κάνετε κάθε χρόνο γιατί είναι πάρτυ έκπληξη;

Ε: Α, δεν...

Α: Η αλήθεια είναι πως το περιμένει κι αυτός κάθε χρόνο... αλλή κι εμείς αλλήζουμε τον τρόπο του εορτασμού.

Β: Μια χρονιά πήγαμε στο σπίτι του.

Γ: Μιαν άλλη τον βγάλαμε για φαγητό.

Ε: Θυμάστε τη χρονιά που πήγαμε στη συναυλία;

Όλοι: Τι ωραία!

Ε (στη Δ): Αφού εσύ δεν ήσουν...

Δ: Δεν ήμουν;

Στ: Έρχεται! Τα φώτα... τα φώτα... κρυφτείτε!

Εκείνη την ώρα μπαίνει ο Πιλότος στο ημίφως.

Κάνει κάποιες κινήσεις... και ξαφνικά! Ανάβουν τα φώτα!

Όλοι: Έκπληξη!

Πιλότος: Πάλι τα ίδια;

Α: Έλα, μην γκρινιάζεις.

Β: Κοίτα, έχουμε και τούρτα!

Δ: Με έξι κεράκια...

Πιλότος: Α, ωραία τώρα θα πάω και στο δημοτικό.

Δ: Ούτε εσύ το ξέρεις;

Ε: Α, δεν...

Γ: Έλα, έλα να τα σβήσεις.

Πιλότος: Σας έχω πει και τις πέντε προηγούμενες χρονιές ότι αυτή την επέτειο θέλω να την περνάω μόνος μου.

Στ: Μα γι' αυτό είναι οι φίλοι. Για να μην είσαι μόνος.

Πιλότος: Σας ευχαριστώ. Έχετε δίκιο και να με συγχωρείτε. Είναι που είμαι λυπημένος... ε, κουρασμένος ήθελα να πω. Τέλος πάντων, ας τα σβήσουμε και φέτος. Για τελευταία φορά, έτσι;

Όλοι: Ναι, εντάξει. Με το ένα, με το δύο, με το τρία...

Πιλότος: Ορίστε, έχω ακόμη ανάσα.

Όλοι: Μπράβο!

A: Πάω να την κόψω. Έλα να με βοηθήσεις...

Γ: Μήπως να φέρω και κανένα αναψυκτικό να δροσιστούμε;

Δ: Και τι ακριβώς έγινε;

Όλοι πάγωσαν.

Πιλότος: Τι;

Δ: Λέω, τι ακριβώς έγινε;

Όλοι: (μυρμουρητά) Ωχ... τώρα; Σταμάτα.

Πιλότος: Ναι, η αλήθεια είναι ότι δεν έχω μιλήσει ποτέ για όσα έζησα εκείνες τις μέρες...

Όλοι: Δεν χρειάζεται να μας πεις. Άσε τώρα... περασμένα ξεχασμένα.

Πιλότος: Όχι, θα ήθελα να σας πω. Κάποια στιγμή πρέπει να μιλήσω γι' αυτό. Τώρα πια που έχω κάπως παρηγορηθεί.

Δ: Αχ, τέλεια! Τρελαίνομαι για ιστορίες.

Ε: Α, δεν...

Πιλότος: Αλλά πρέπει να πάρω τα πράγματα από την αρχή...

Όλοι παίρνουν θέση καταρχήν να ακούσουν την ιστορία του, αλλά σιγά-σιγά μπαίνουν στη διήγηση και αναπαριστούν παίζοντας τους ρόλους του έργου.

Πιλότος: Όταν ήμουν έξι χρονών, στα γενέθλιά μου...

Δ: Α, σαν τώρα...

Πιλότος: Ναι, σαν τώρα. Πήρα για δώρο ένα βιβλίο που μιλούσε για τα παρθένα δάση και είχε τίτλο «αληθινές ιστορίες». Εκεί είδα μια θαυμάσια ζωγραφιά που έδειχνε έναν βόα να καταπίνει ένα ζώο. Η ζούγκλα με τις περιπέτειές της μπήκαν κατευθείαν στο μυαλό μου κι έγιναν ήχος στην αρχή και μετά εικόνα.

Έτσι έφτιαξα την πρώτη μου ζωγραφιά. Αυτή! Την έδειξα στους μεγάλους του σπιτιού.

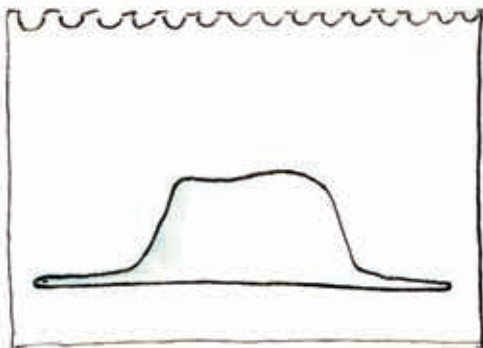
Πιλότος (σαν παιδί): Κοιτάξτε τι έφτιαξα...

Μαμά: Τι είναι αυτό;

Μπαμπάς: Ναι, αυτό τι είναι;

Πιλότος: Δεν σας τρομάζει;

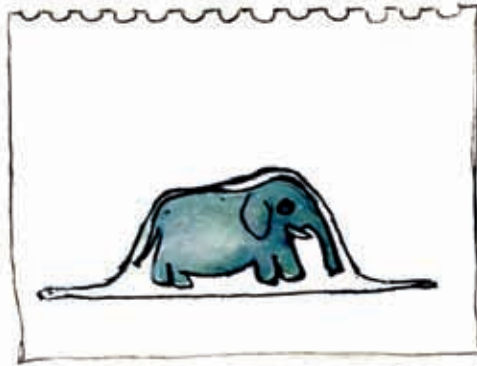
Μαμά: Γιατί να με τρομάζει ένα καπέλο;

Μπαμπάς: Έχεις φορέσει και χειρότερα καλή μου.

Μια θεία: Είναι πρωτότυπο καπέλο!

Πιλότος: Όχι, όχι δεν είναι καπέλο. Είναι ένας βόας που έχει καταπιεί ένα ζώο. Νά εδώ είναι, μέσα στην κοιλιά του.

Το ζωγραφίζει πιο καθαρά.

Μαμά: Μη χειρότερα.

Μπαμπάς: Μάθε παιδί μου γράμματα, αριθμητική, ιστορία, γεωγραφία και άσε αυτές τις ανοησίες. Καλή τα λένω;

Μαμά: Μια χαρά. Ορίστε μας, ζωγραφικές και κουραφέξαλα!

Θεία: Που έχω δει κάτι παρόμοιο; Ναι, οπωσδήποτε χάσιμο χρόνου.

Πιλότος: Οι μεγάλοι δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Αλλά εγώ έτσι κι αλλιώς στα έξι μου πήρα την απόφαση να μη γίνω ζωγράφος. Θα γινόμουν αεροπόρος. Πιλότος. Γύρισα όλο τον κόσμο με το αεροπλάνο μου. Βοήθησε, η αλήθεια είναι, και η γεωγραφία σε αυτό. Πώς αλλιώς θα πήγαινα από τη μακρινή Κίνα, ασ πούμε, στην Ινδία, στη Ρωσία και από την Σκωτία... στη Νότια Αμερική.

Όλη αυτή την ώρα βλέπουμε και ακούμε μουσικές και αναπαραστάσεις από τις χώρες που αναφέρονται.

Πιλότος: Γνώρισα πολλούς ανθρώπους... όλων των χωρών... αλλά δεν άλλαξα γνώμη για τους μεγάλους. Τους έδειχνα τη ζωγραφιά μου και όλοι απαντούσαν πως έβλεπαν...

Όλοι: Ένα καπέλο!

Πιλότος: Όταν κανείς δεν σε καταλαβαίνει το λένε... μοναξιά!

Δ: Και το ατύχημα πώς έγινε;

Πιλότος: Ταξίδευα πάνω από τη Σαχάρα. Ξαφνικά μια βλάβη στον κινητήρα.

Κάποιος μιλάει στον ασύρματο.

- Εδώ Πύργος Ελέγχου. Με λαμβάνεις; Όβερ...

Πιλότος: SOS. Πέφτω. SOS.

- Με λαμβάνεις; Όβερ. Δώσε στίγμα σου.

Πιλότος: SOS. Πέφτω. SOS.

- Δώσε στίγμα σου ήέω. Όβερ! Γιατί δεν μιήάς; Όβερ!

Πιήότος: Πέφτωωωω...! Ευτυχώς σύρθηκα πάνω στους αμμόλοφους και δεν τραυματίστηκα. Και το αεροπλάνο έπρεπε να επισκευαστεί αήηιώς θα πέθαινα εκεί... στην έρημο της Αφρικής.

- Στη Σαχάρα!

Πιήότος: Είχα νερό για...

- 8 μέρες μόνο...

Πιήότος: Τέήεια. Το πρώτο βράδυ έφτασε. Μαζί και ο ύπνος.

Ο Πιλότος μας κοιμάται.
Ξημερώνει και όταν ξυπνάει δίπλα του στέκεται ένα περίεργο αγόρι:
Ο Μικρός Πρίγκιπας.

Μικρός Πρίγκιπας: Σε παρακαλώ, ζωγράφισέ μου ένα αρνί.
Πιλότος: Ποιός είναι;
Μικρός Πρίγκιπας: Ζωγράφισέ μου ένα αρνί.

Κοιτάζει τριγύρω και τότε τον βλέπει.

Πιλότος: Πως βρέθηκες εδώ;

Μικρός Πρίγκιπας: Σε παρακαλώ, ζωγράφισέ μου ένα αρνί.

Πιλότος: Δεν... δεν ξέρω να ζωγραφίζω. Από τα έξι μου έχω να ζωγραφίσω. Ξέρω γραμματική και γεωγραφία αν θες.

Μικρός Πρίγκιπας: Όχι. Ζωγράφισέ μου ένα αρνί.

Πιλότος: Τέλος πάντων. Για να δούμε... ε, τι λες;

Μικρός Πρίγκιπας: Όχι, δεν θέλω έναν βόα που έχει καταπιεί ένα ζώο. Ο βόας είναι επικίνδυνος και πολύ μεγάλος. Εκεί που μένω εγώ είναι ένα μικρό μέρος. Χρειάζομαι ένα αρνί. Ζωγράφισέ μου ένα αρνί.

Πιλότος: Αυτό;

Μικρός Πρίγκιπας: Όχι, είναι ήδη άρρωστο. Φτιάξε μου ένα άλλο...

Πιλότος: Τώρα;

Μικρός Πρίγκιπας: Αρνί, όχι ένα κριάρι με κέρατα!

Πιλότος: Ε, λοιπόν, σε αυτό το μπαούλο με τις τρύπες είναι το αρνί σου. Σου αρέσει;

Μικρός Πρίγκιπας: Όπως το ήθελα. Λες να τρώει πολύ χορτάρι;

Πιλότος: Γιατί;

Μικρός Πρίγκιπας: Γιατί το μέρος που ζω εγώ είναι πολύ μικρό.

Πιλότος: Νομίζω ότι του αρκεί.

Μικρός Πρίγκιπας: Αποκοιμήθηκε το αρνί. Δες!

Πιλότος: Ναι.

Μικρός Πρίγκιπας: Αυτό τι είναι;

Πιλότος: Αεροπλάνο. Πετάει.

Μικρός Πρίγκιπας: Στον ουρανό; Μαζί σου;

Πιλότος: Ναι.

Μικρός Πρίγκιπας: Κι εσύ έπεσες από κει ψηλά;

Πιλότος: Ναι.

Μικρός Πρίγκιπας: Πώς τον λένε τον πλανήτη σου;

Πιλότος: Εσύ από πού έρχεσαι; Πού το πας το αρνί που σου έφτιαξα;

Μικρός Πρίγκιπας: Το βράδυ θα μπορεί να κοιμάται μέσα στο μπαούλο, έτσι;

Πιλότος: Έτσι. Και δεν θα μπορεί και να σου φύγει.

Μικρός Πρίγκιπας: Να φύγει; Χαχαχα, και πού να πάει; Ο πλανήτης μου είναι τόσο μικρός!